

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **M. Ch.**
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha - Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**
sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. KrÚ 67248/2019/ODSH/11, ze dne
13. 9. 2019

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu a následného zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Přelouč (dále jen „*správní orgán I. stupně*“), jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na

pozemních komunikací a o změnách některých zákonů, v platném znění (zákon o silničním provozu).

2. Tohoto přestupku se žalobce dopustil z nedbalosti tím, že dne 12. 4. 2018 ve 12:47 hodin, v obci Sopřech, na silnici č III/32728, ve vzdálenosti 130,5 m od čp. 83 jako řidič motorového vozidla tovární značky Volkswagen, registrační značky XXX XXXX, jedoucího ve směru Sopřech – Přelouč řídil vozidlo rychlostí 81 km/h (po odečtení odchylky 3 km/h), přičemž dovolená rychlost byla v místě 50 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 citovaného zákona. Za přestupek byla žalobci uložena pokuta 2 800 Kč a povinnost uhradit náklady přestupkového řízení ve výši 1 000 Kč.

3. Žalobce s rozhodnutím žalovaného ani správního orgánu I. stupně nesouhlasil. Námitky, které zástupce žalobce uplatňuje v nyní projednávané žalobě, jsou ve většině totožné s odvolacími námitkami uplatněnými v odvolání proti rozhodnutí orgánu I. stupně.

4. Jednotlivé okruhy žalobních námitek lze vymezit takto. Nesprávné umístění záměrného kříže při měření rychlosti, měření rychlosti v rozporu s veřejnoprávní smlouvou, měření v rozporu s návodem k obsluze, měření mimo určený úsek a participace soukromoprávního subjektu na měření rychlosti. Na zbývajících devíti(!) stranách žaloby pak brojí proti zveřejňování osobních údajů svých a žalobce na webových stránkách Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), přičemž opakovaně rozvíjí úvahy o spiknutí některých soudců proti jeho osobě.

5. Žalovaný se ve vyjádření k žalobě vypořádal s žalobními body, odmítl je a odkázal též na obsah žalovaného rozhodnutí a rozhodnutí orgánu I. stupně. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

6. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům. Žaloba není důvodná.

7. Podle § 2 s.ř.s. platí, že ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Ochrana práv též v obecné rovině nerozlučně souvisí s ústavními principy a může být poskytnuta pouze tam, kde je pro ni místo. Není tomu tak v daném případě žalobce. Soud tak konstatuje, že podaná žaloba je za hranicí toho, kam by měla sahat ochrana subjektivních práv obdobných žalobců. Zde se totiž jedná o práva toliko tvrzená a zdánlivá.

8. Po vyhodnocení obsahu správního spisu, tedy průběhu správního řízení a též průběhu soudního řízení je třeba konstatovat, že jednání žalobce, resp. jeho zmocněnců a zástupců prakticky od samotného počátku správního řízení nese znaky ryze účelového postupu, kterým se snaží vyhnout nevyhnutelným a odpovídajícím následkům spojeným s překročením stanovených pravidel. Za porušení dopravních předpisů jsou jako sankce stanoveny mimo jiné pokuty, které mají zcela jistě svoji funkci. Pokud má být vynucování dodržování pravidel efektivní, musí být stanoven přiměřený trest za jejich porušení. Nelze používat automobil tak, jak se některým jednotlivcům zlíbí a následným sankcím se poté vyhýbat – například sjednáním tzv. pojištění proti pokutám. Postup žalobce totiž nese znaky toho, co osoby uzavírající takové pojištění činí, ať v minulosti či i opakovaně nadále.

9. Shora uvedený závěr o účelovosti postupu v dané věci soud opírá o skutečnosti nejprve plynoucí ze správního spisu. Po naměření překročení povolené rychlosti a zastavení příslušníky městské policie se žalobce nevyjádřil, sepsané oznámení o přestupku nepodepsal. Po vydání příkazu správního orgánu I. stupně ze dne 23. 4. 2018, č. j. MUPC 7332/2018 zmocňuje Ing. M.

J. k zastupování a podává jeho prostřednictvím proti shora uvedenému příkazu odpor. Tento zmocněnec známý všem správním soudům po celé České republice tím, že zastupuje řidiče, kteří uzavírají tzv. pojištění proti pokutám a činí různá obstrukční jednání, se poté zúčastnil jednání správního orgánu, při kterém byli jako svědci slyšeni strážníci Městské policie. Po tomto jednání obdržel správní orgán vyjádření ke spisu od pana V. Z., který po výzvě správního orgánu zaslal též plnou moc k zastupování. V uvedeném vyjádření kromě typizovaných námitek (slip effect, záměrný kříž mimo vozidlo, úřední značky, porušení veřejnoprávní smlouvy) vznáší rovněž námitku podjatosti, a to „*proti pověřené úřední osobě, proti nadřízeným této pověřené úřední osoby, proti tajemníkovi Městského úřadu Přelouč, a proti starostovi Města Přelouč (...)*“. Tuto námitku odůvodňuje pouze tak, že od svého známého pracujícího u správního orgánu I. stupně se dozvěděl, že ve všech řízeních, kde obviněného zastupoval obecný zmocněnec, musí být z rozhodnutí vedení úřadu rozhodováno tak, že jsou obvinění vinní. Po negativním vyřízení námítka podává zmocněnec žalobce V. Z. neúspěšné blanketní odvolání. Následně je vydáno meritorní rozhodnutí orgánu I. stupně. Zmocněnec žalobce poté podává odvolání proti rozhodnutí o uložení pokuty za přestupek, přičemž opět uplatňuje typizované odvolací námitky, kterými se zabýval již správní orgán I. stupně. Jak soud uvedl, ze své úřední činnosti má povědomost o tom, že zmocněnec Ing. M. J. je jedním ze subjektů zastupujících provozovatele či řidiče vozidel, přičemž nabízí tzv. pojištění proti pokutám. Negativně se k uvedeným postupům pojištění proti pokutám a k jejich účelovým námitkám vymezuje i Nejvyšší správní soud (dále jen „*NSS*“), např. v rozsudku ze dne 18. 9. 2018, č. j. 7 As 293/2018-19.

10. Namísto odůvodnění podaného odvolání je žalobce pasivní, jako obvykle v mnoha dalších typických případech řidičů zastupovaných stejnou skupinou osob. Vyčká vydání odvolacího správního rozhodnutí a následně podává žalobu, přičemž pověřuje advokáta Mgr. Václava Voříška, který je nejen u zdejšího soudu znám svými účelovými a obstrukčními taktikami ve věcech řidičů přestupců. V žalobě uplatňuje různě širokou paletu typizovaných námitek, které povětšinou již byly v zásadě jednotně správními soudy odmítnuty či vyřešeny tak, že jim nelze bez naplnění dalších předpokladů vyhovět. Těmito stále dokola opakovanými typizovanými námitkami se zabýval jak správní orgán I. stupně, tak i žalovaný. Konečně dalším dokladem účelově navázaného postupu je to, že soudní poplatek za žalobce hradí Motoristická vzájemná pojišťovna, družstvo, jež je též dle znalostí z úřední činnosti soudu spojena se subjekty poskytujícími pojištění proti pokutám.

11. Jak uvedeno shora, žalobce, či přesněji jeho advokát podávající obdobné žaloby opakovaně za velký počet klientů, zneužívá systém soudního přezkumu ve správním soudnictví. Ve správním řízení již tradičně vznesl obecně odůvodněnou námitku podjatosti víceméně obstrukční povahy. V jiných případech s neustanoveným řidičem bývá typické označení záměrně nekontaktní cizí osoby. Popsaná praxe je soudu z rozhodovací činnosti velmi dobře známa a je rovněž známa z opakované rozhodovací praxe kasačního soudu.

12. V otázce soudního přezkumu se v takových případech ohledně přestupků (taktika zástupce žalobce je obdobná i ve věcech správních deliktů do 30. 6. 2017) vyjadřoval Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 2. 5. 2017, čj. 10 As 24/2015-71 a uvedl: *Skutečnost, že obviněný z přestupku byl v řízení před správními orgány zčásti či zcela pasivní (§ 73 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích), automaticky neznamená, že jeho tvrzení zpochybňující zjištěný skutkový a právní stav a jim odpovídající důkazní návrhy, které jako žalobce poprvé uplatnil až v řízení před krajským soudem dle § 71 odst. 1 písm. e) s. ř. s., jsou bez dalšího nepřijatelné. Žalobní tvrzení či důkazní návrhy krajský soud nemůže odmítnout jako opožděné nebo účelové jen proto, že je obviněný z přestupku neuplatnil, ač tak dle § 73 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, učinit mohl, v řízení před správními orgány. Krajský soud však na základě skutkového a právního stavu věci, který je dle § 75 odst. 2 s. ř. s. povinen v mezích žalobních*

bodů přezkoumat, může tato žalobní tvrzení shledat irelevantními nebo nevěrohodnými, a důkazní návrhy k jejich prokázání odmítnout jako nadbytečné (§ 52 odst. 1 s. ř. s.). Tyto své závěry musí krajský soud náležitě odůvodnit. V rámci přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 s. ř. s., je krajský soud povinen zkoumat, zda správní orgány bez ohledu na způsob obhajoby obviněného v řízení o přestupku dostály své povinnosti zjišťovat stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu).

13. Soud na shora uvedené závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu navazuje a s odkazem na shora popsané účelové a obstrukční taktiky zástupce žalobce a osob spojených, s nimiž žalobce a jeho zástupce spolupracují, uzavírá, že naprostou většinu žalobních tvrzení žalobce lze stěží považovat za relevantní, respektive je vyhodnocuje jako účelové a nevěrohodné.

14. V řízení nevyvstaly žádné rozumné důvody k pochybám o věrohodnosti a úplnosti skutkových zjištění pro posouzení pachatele přestupku. Řidič – přestupce při zastavení vozidla nesdělil vůbec ničeho, k naměřené rychlosti nic nenamítal, ve správním řízení reaguje jeho profesionální zástupce souhrnem typizovaných námitek. Dále pak oddaluje rozhodnutí podáním námítky podjatosti.

15. Jak soud shora uvedl, většina z typizovaných a účelových žalobních námitek, jež zástupce žalobce pro své mandanty používá, již byla vyřešena či odmítnuta správními soudy. Jindy se jedná o námítky zcela mimosměrně vedené, v očividném rozporu se skutečným obsahem listin ve spisu.

16. K žalobním námítkám soud stručně uvádí následující.

17. *Umístění záměrného kříže* – námitka je nedůvodná. I v tomto konkrétním případě byl záznam o přestupku proveden kalibrovaným silničním rychloměrem (ověřovací list na č. 1. 5 správního spisu) a jeho obsluha (strážníci Městské policie Přelouč) byla řádně proškolená, o čemž svědčí osvědčení na č.l. 6 správního spisu žalovaného. Spáchání přestupku bylo rovněž řádně zdokumentováno (č.l. 3 správního spisu). Vozidlo bylo měřeno v přímém směru ze vzdálenosti 130,5 metrů, nejednalo se o boční měření, kde by se mohl projevit pohyb měřícího zařízení – v dané věci patrně v rukou měřícího strážníka. K tomu podrobněji např. v rozhodnutí Krajského soudu v Brně čj. 73 A 18/2017-44 ze dne 29. 5. 2018, bod 48 odůvodnění. Z přiložených fotografií (č.l. 3 správního spisu) správní orgán rovněž ověřil a správně uvedl, že záměrný kříž se nacházel na vozidle. To je patrné z fotografie na č.l. 3 správního spisu. O funkčním postupu při měření rychlosti, včetně umístění středu záměrného kříže, svědčí i krátký videozáznam, zaznamenaný laserovým radarem. Fotografie předložená zástupcem žalobce v doplnění odvolání i v žalobě nese známky zkreslení způsobeného odleskem slunečního protisvětla při měření rychlosti (viz shora uvedený videozáznam na CD založeném ve správním spise). Soud námitku žalobce nepovažuje za důvodnou a rovněž je jí možno označit za námitku typizovanou, kterou vypořádaly správní soudy i NSS v rozsudku čj. 1 As 11/2019-37 ze dne 29. 4. 2019 (bod 39 odůvodnění), nebo v rozsudku čj. 5 As 157/2016-39 ze dne 22. 2. 2017. Soud má tak za rozhodné, že záměrný kříž, tedy jeho střed, byl na vozidle žalobce umístěn. Nepodstatná je pak další polemika žalobce spočívající v námitce stran umístění grafického (dodatečného) znázornění průsečíku bodu měření. Ke správnosti měření pak uvedl NSS v rozsudku ze dne 3. 3. 2016, č. j. 7 As 276/2015-38 následující: „Z jeho uživatelského manuálu, který je založen ve správním spisu, jednoznačně vyplývá, že jde o ruční laserový měřič, jehož volitelným vybavením je i tyčový stativ. Tento přístroj je proto možné užít jak ručně, tak i na tyčovém stativu. Na str. 53 uživatelského manuálu se uvádí, že „Funkčnost systému TruCAM je zajišťována pomocí různých algoritmů, které zajišťují, aby nebylo možné zobrazit špatnou hodnotu naměřené rychlosti. Kontrolní mechanismy zajišťují, že pokud TruCAM ukončí měření bez chybového hlášení, je hodnota naměřené rychlosti správná. Než se zobrazí naměřená rychlost, systém provede cyklus několika měření, aby vyloučil statisticky významnou chybu a potvrdil tak správnost naměřené hodnoty. Proto vyhodnotí-li

kontrolní mechanismus, že měření by nemuselo být správné (např. nenadálá překážka v trase paprsku, pohnutí ruky s TruCAMem atd.) objeví se chybové hlášení.“ Z uvedeného je tedy jednoznačně zřejmé, že pokud měřicí přístroj nemá stabilizovanou polohu, měření rychlosti se neprovede.“ Nelze se ztotožnit ani s namítanou nesprávnou interpretací dvou vyjádření Českého metrologického institutu (dále jen „ČMI“) na č. l. 73 a 74 správního spisu. Z obsahu tohoto vyjádření ČMI totiž nevyplynou žádné směrodatné závěry pro projednávanou věc. Jedná se pouze o obecnou odpověď na obecnou žádost o informace dle zákona č. 106/1999 Sb. bez přímé návaznosti na projednávanou věc. Žalovaný se tak s touto námitkou vypořádal správně, když uvedl, že z přiložených nedatovaných vyjádření ČMI není zřejmé, k jaké věci se vztahují.

18. *Verejnoprávní smlouva pro měření rychlosti* – námitka není důvodná. Tuto námitku žalobce uplatnil již v řízení před správním orgánem I. stupně a správní orgán I. stupně se s ní dostatečně vypořádal na s. 7 svého rozhodnutí. Správní orgán I. stupně správně uvedl, že veřejnoprávní smlouva porušena nebyla, neboť smluvní povinnosti týkající se písemného zmocnění a označení měřeného úseku sjednaná v době uzavření veřejnoprávní smlouvy ze zákona zanikla. Rovněž žalovaný se touto námitkou dostatečně zabýval č. l. 12 a 13 napadeného rozhodnutí. Soud se s vypořádáním této námitky ze strany správních orgánů ztotožňuje a odkazuje na ně.

19. *Sankce* – nedůvodná námitka. Správní orgán I. stupně uložil žalobci pokutu 2 800 Kč, tedy sankci nepatrně nad spodní hranici zákonné sazby (2 500 Kč až 5 000 Kč). Ve vztahu k tomu, jakým způsobem a jakého přestupku se žalobce dopustil (překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 31 km/h), přičemž shora citovaná výměra je použitelná pro překročení rychlosti o 20 km/h až 40 km/h, se jeví uložená sankce správního orgánu I. stupně jako zcela přiměřená. Soud je naopak toho názoru, že u řidičů – přestupců, kteří mají sjednané „pojištění proti pokutám“ je prostor pro uložení daleko přísnější sankce. Stejný názor v obdobných věcech ostatně vyjádřil i NSS v rozsudku ze dne 15. 12. 2017, č. j. 4 As 199/2017-30. Tito řidiči totiž patrně poskytují zřetelný signál o tom, že dávají přednost jiným hodnotám a postupům před dodržováním pravidel silničního provozu. K projednávaným pochybením se pak staví naprosto odmítavě a mnohdy obstrukčně, což prezentují již od počátku správního řízení.

20. *Nesprávné měření rychlosti (měření rychlosti v rozporu s návodem k obsluze)* – námitka není důvodná. K námitkám stěžovatele týkajícím se údajných důvodných pochybností o správnosti provedeného měření rychlosti jeho vozidla lze odkázat na odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2016, č. j. 6 As 210/2016 - 41, v němž Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že „podle konstantní soudní judikatury je pro věc klíčové, že důkaz o rychlosti byl pořízen radarem, který splňoval všechny zákonné požadavky a současně byl v souladu se zákonem o metrologii ověřen (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. srpna 2011, č. j. 1 As 42/2011 - 115). V rozsudku ze dne 14. května 2015, č. j. 7 As 83/2015 - 56 Nejvyšší správní soud uvedl, že „oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovací list silničního radarového rychloměru je nutno považovat za plně postačující důkazy o spáchání přestupku, není-li v rámci přestupkového řízení žádný z těchto podkladů jakkoliv zpochybňován.“ K tomu nutno dodat, že i v nyní projednávaném případě byly splněny shora uvedené zákonné požadavky. Ověřovací list měřicího zařízení, proškolení zasahujících policistů na obsluhu měřicího zařízení, oznámení o přestupku a záznam o přestupku (vše obsaženo ve správním spisu) dostatečně prokazují, že měření proběhlo správně, v souladu s návodem k obsluze. Pokud žalobce namítá, že mezi měřeným vozem a měřicím zařízením byla pevná překážka v podobě jiného vozu, pak je na místě odkázat na vyjádření žalovaného. Ten uvedl, že pokud by došlo k přerušení laserového paprsku, objevilo by se na měřicím zařízení chybové hlášení. To soud ověřil i z návodu k obsluze rychloměru na č. l. 13 správního spisu (tabulka chybových hlášení). V projednávaném případě však k ničemu takovému nedošlo, měřený vůz byl rychloměrem stabilně zacílen a záměrný kříž (střed) je zcela na vozidle. Tvrzený předmět,

tedy jiné vozidlo, je viditelné z fotografie a videozáznamu v zorném poli fotoaparátu přidruženého k laserovému radaru, nejedná se však o jakoukoli překážku měření, když k němu došlo zcela mimo umístění „překážejícího“ jiného vozidla.

21. *Nesprávné měření rychlosti (měření rychlosti mimo určený úsek)* – opět zcela nedůvodná námitka. Žalovaný na č. l. 5 a 6 napadeného rozhodnutí uvedl, že v obci Sopřeč může Městská policie provádět měření rychlosti na silnici č. III/32728, přičemž měřený úsek musí být mezi č. p. 8 – č. p. 41 včetně. To vyplývá ze stanoviska Policie ČR ze dne 4. 1. 2018 (č. l. 7 správního spisu). Z oznámení o přestupku na č. l. 1 a 2 správního spisu dále vyplývá, že měření probíhalo od domu č. p. 83, přičemž vozidlo žalobce bylo změřeno na vzdálenost 130,5 m. Vzhledem k tomu, že žalobce jel ve směru Sopřeč – Přelouč, je z výše uvedeného patrné, že měření proběhlo zcela v určeném úseku. Námitku žalobce je tak třeba odmítnout.

22. Participace soukromoprávního subjektu na měření rychlosti – námitka není důvodná. Zástupce žalobce pouze velmi obecně ve 3 větách tvrdil, že na měření rychlosti „s největší pravděpodobností nepřipustně participoval soukromoprávní subjekt“, což dovozuje ze skutečnosti, že vlastníkem rychloměru je spol. ATS-TELCOM PRAHA a. s. Zástupce žalobce pak uvádí, že „si k danému vyžádá smlouvu, přičemž pokud by jí bylo prokázáno, že ve věci nepřipustně participoval soukromoprávní subjekt, tuto smlouvu by žalobce doložil, čímž by dané tvrzení prokázal“. Námitka byla nepodložená, spekulativní a posléze vzata zpět.

23. Ani jedna z žalobních námitek tak není důvodná.

24. Soud uzavírá, že žalobce zůstal především v rovině mnohdy nepřiléhavých účelových zpochybnění, které nemohly v dané věci vzbudit důvodné pochybnosti o prokázaném protizákonném jednání, které bylo naopak podloženo dostatečnými podklady ve správním řízení. Jak už bylo však uvedeno výše, takový způsob práce je typický pro zástupce žalobce, který je již notoricky známý svým spojením s tzv. společnostmi proti pokutám (např. Motoristická vzájemná pojišťovna, družstvo), za nimiž stojí osoba P. K. Z veřejně dostupných zdrojů pak vyplývá, že tento „podnikatel“ stojí i za projektem pojištění v souvislosti s elektronickou evidencí tržeb, příhodně pojmenovanou jako antieet.cz (tyto internetové stránky provozuje Spolek provozovatelů služeb v gastronomii a hotelnictví, jehož statutárním orgánem je P. K.). Prezentační svého „podnikání“ u potenciálních klientů pak vzbuzují dojem, že díky sjednání tohoto „pojištění“ nemusí dodržovat dopravní předpisy a mohou jezdit, jak se jim zlíbí, neboť spáchané přestupky za ně vyřeší tato „pojišťovna“.

25. Pokud soud uvedl, že praktiky advokáta žalobce a osob spojených s tzv. pojištěním proti pokutám považuje za obstrukční, nejedná se o jednotlivé a nenadále hodnocení soudu v této věci. K tomu soud může odkázat například na usnesení Ústavního soudu ze dne 28. 6. 2018, sp. zn. II. ÚS 978/18, bod 23.

26. S ohledem na shora uvedené závěry nebyla žaloba shledána důvodnou, krajský soud ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

27. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovanému náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

28. Žalobce, resp. jeho zástupce, v závěru žaloby jako v mnoha dalších žalobách podaných nejen u zdejšího soudu požadoval, aby rozhodnutí v této věci bylo na internetových stránkách NSS publikováno způsobem, který by nezasahoval do práv na ochranu soukromí jeho i jeho obhájce. K tomu krajský soud konstatuje, že nejde o výhradu či námitku, která by se týkala merita věci, resp. která by jakkoliv s věcným projednáním případu souvisela, proto nemůže být v tomto řízení jakkoli řešena či posuzována. Podotknout je nutno i to, že nesouhlas či výhrady k publikaci

rozhodnutí soudů na internetových stránkách NSS nelze adresovat zdejšímu krajskému soudu, neboť ten rozhodnutí na těchto stránkách ani nezveřejňuje, ani předmětné stránky nespravuje.

29. K povinnostem advokáta, jehož jednání soud v negativním světle v odůvodnění shora opakovaně zmiňuje, a k jistému požadavku slušnosti jeho jednání, viz blíže náleží Ústavního soudu ze dne 17. 8. 2018, sp. zn. II. ÚS 644/18, bod 42.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>.

Pardubice, 4. března 2020

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v.r.
soudce